

د ثور ۷-۸، دافغان ولس د بدبختی دوه توری ورځی،

د ولسونو په تاریخ کی ډیری داسی ورځی وی چی په ځینو بی هغه ولس وپاری او د رارسیدو لپاره بی له پخوا څخه تیاری نیسی او کله چی هغه ورځی را ورسیری نو جشنونه کوی ، خوشحالی کوی او یو بل ته مبارکی وایی ولی ځینی بیا داسی ورځی وی چی د هغو ورځو په را رسیدو باندی خلک ماتم کوی او هغه په ډیر ویر او ماتم لمانځی.

زموږ د هیواد په تاریخ کی هم همداسی ورځی شته چی خلک ورته ډیر خوشحاله وی لکه اخترونه او همدارنگه د آسد ۲۸ د برتانوی استعمار څخه د ازادی ورځ. چی دا ټولی ورځی خلک په ډیر ویاړ لمانځی خلک نوی جامی آغوندی د یو بل کورونو ته ورځی او یو بل ته مبارکی وایی ولی داسی توری ورځی هم لرو چی خلک هغه ورځی د ویر او ماتم ورځی بولی او دهغو نه کرکه کوی لکه د ثور ۷-۸ او دجدي ۶ . دا هغه توری ورځی دی چی خلک بی زموږ د هیواد د بد بختی ورځی بولی او د دی ورځو په اصلی لو بغاړو باندی نفرین وایی.

د ۱۳۵۷ کال د ثور ۷ هغه ورځ ده چی په دی ورځ روسی پلوه ټیپ رتبه عسکری پو ځیانو د افغانستان د خلک د دموکراتیک گوند تر رهبری لاندی کودتا و کړه او د سردار محمد داود خان منتخب جمهوری نظام بی رنگ او سردار محمد داود خان او د هغه د کورنی ټول غری چی په هغو کی ماشومان او بنځی هم شامل وو په ډیره بی رحمی سره ووژل. دی بی دینو او روسی مزدورانو حتی پس له وژلو بیا هم اجازه ورنکړه چی د هغوی جسدونه د اسلامی مقرراتو سره سم خاورو ته وسپارل شی بلکی ټول بی په یوه لوی قبر کی یو ځای تر خاورو لاندی کړل. سر دار محمد داود خان په ډیره میرانه او شهامت سره په داسی حال کی چی د هری خوا نه محاصره وو او د هوا نه ورباندی بمونه اوریدل تر ۲۰ ساعتونو پوری مقاومت وکړ او کله چی پوه شو چی نور د بریالیتوب امکان نشته نو د یوه مدبر او با تجربه جنرال په حیث بی خپل پو ځی افسران را و غوښتل او پرته له دی چی خپل مورال له لاسه ورکړی هغوی ته بی وویل چی زامنو زه نه غواړم تاسو ووژل شی تاسو ځوانان یاست او باید ژوندی پاته شی نو زما دستور داده چی تاسو باید ځانونه تسلیم کړی او ما خپل تصمیم نیولی ده. د افغان و لس ستر قهرملان(شهید محمد داود خان) خپلو افسرانو ته د تسلیمیدو هدایت ورکړ ولی په خپله بی د تسلیمیدو څخه ډډه وکړه او کمونستانو ته تسلیمیدو بی د ځان او کورنی لپاره شرم بلل. هغه کولای شول چی تسلیم شی ځان او خپله کورنی د مرگ څخه و ژغوری ولی دا کار بی و نکړ او د بی ننگی تر ژوند بی مرگ غوره و باله او همدا دلیل ده چی نن ورځ مور ټول د هغه په میرانه او وطنپالنه باندی ویاړو. په دنیا کی ډیر داسی رهبران تیر شوی چی کله په قدرت کی وو نو ځانونه به بی قهرمانان بلل او خلک به د هغو له سیوری ډاریدل ولی کله به چی د مرگ سره مخامخ شول نو ژړل به بی او یا به بی چیغی و هلی ولی داسی رهبران ډیر کم وی چی د مرگ په وخت کی هم خپل اسلام او غیرت و ساتی او خپل مرگ ته په ورین تندی ورشی. زما په یاد دی چی کله د رومانی دیکتاتور خلکو و نیول او د خپلی میرمنی سره بی په جیب موټر کی د اعدام ځای ته وړل نو اعصاب بی له لاسه ورکړی وو او د لیونیانو اکثونه بی کول همدارنگه بوتو د پاکستان صدراعظم هم د اعدام نه مخکی په ژړا وو ولی سر دار محمد داود خان تر اخرنی سلگی پوری پرته له ډار او ویری په پوره میرانه د کمونستان سره و جنگیده او بالاخره بی د شهادت مقام تر لاسه کړ هغه پوهیده چی ځایانو ته تسلیمیده د هغه لپاره شرم او آبدی پیغور ده . هغه د افغان ولس سره مینه درلوده او د ولس د خدمت لپاره بی په خپل د اکا په زوی کودتا و کړه تر څو هیواد او خلکو ته خدمت و کړی او دافغانی او ملی غرور په درلودلو سره بی د وخت د ستر سوپر پاور رهبر برژنیف ته په مجلس کی وویل چی موږ به غریب یو ولی بی غیرته نیو او د پردیو تر قوماندان لاندی نشو کولای ژوند و کړو د برژنیف له مجلس څخه ولاړ شو او بیرته خپل هیواد ته راغی. روح دی تل شاد وی او الله دی جنت فردوس ځای کړی. دافغان ولس لپاره په کار ده چی د ثور په ۷ د دی ستر قهرمان شهید لپاره دعاوی و کړی..

دپاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلیکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکی په خیر و لوسی

د ثور کودتا چی له همغی اولی ورخی د بیگناه خلکو په وژلو شروع شوه د میلیونونو افغانانو د تباهی سبب شوه ، په میلیونونو افغانان شهیدان ، په میلیونونو نور مهاجر او په میلیونونو نور معیوب او لا درکه شول. د همغی ورخی تر نن پوری افغان ولس بیا دارامی شپي او ورخی و نه لیدی. داسی کورنی پاته نشوه چی مصیبت یی نه وی لیدلی. لس کاله شوروی سور پوځ دلته پاته شو او د جگری میدان یی گرم و ساتل د خلکو د دموکراتیک گوند خلقی او پرچی نوکرانو خپل مخالفین آشرا بلل او د هغو وژنه او مرگی مباح الدم کتل هغو د شوروی سور پوځ سره اوږه په اوږه د خپل هیواد په خلکو بمونه اورول اود شورویانو سره همکاری ورته د افتخار خای وو. بیرک کارمل به ویل چی هغه څوک چی د شورویانو په دوستی باور نلری هغه وطن پرست کیدای نشی بلکه هغه خاین ده. شورویان ټولی نوی ولسی په افغانستان کی آزمویلی او د خپلو وسلو موثریت او واین یی په وار وار تجربه کړل، د جگری بله خوا مجاهدین وو چی هغو هم د هر افغان وژنه لوی افتخار او جنت ته د تلو لپاره یوه شرعی لار بلله. عام ولس د شورویانو او کمونیستان په خلاف په میرانه د جهاد سنگرونه گرم ساتل او د خپلو وینو او سرونو به بیه یی د سور بوځ سره مقابله کوله او د افغانستان هره دره او هر سنگر یی روسانو ته لوی پان گرځولی وو. مجاهدینو د هیواد د غرونو اود دښتو گلان او بوټی به خپلو پاکو وینو اوبه کړل او د خارجی یرغلگرو ډیری متکبری کوپری او جسدونه یی د دهیواد د زمربانو اوبازانو خوراک و گرځاوو که له یوی خوا عام ولس د الله د رضا لپاره خپل سرونه نذرانه کول او په ډیره میرانه یی د جهاد سنگرونه گرم ساتل خو د بلی خوا د جهاد په نامه رهبرانو چرچی کولی په قسرونو کی اوسیدل او د جها له برکته د ملیونونو دارو خاوندان شول د افغان ولس له جهاد او میرانی څخه پاکستان هم ډیره گټه پورته کړه . پاکستان د افغانستان تر جهاد مخکی یو غریب هیواد وو پوځ یی یوازی پنځه ټکه ټوپک درلودل یونیفورم یی هم نه درلود ولی د افغان ولس په جهاد کی د هر څه خاوندان شول د پاکستان پوځ په مودرنو وسلو سمبال شو او د ملیاردونو دارو مرستو به واسطه یی هیواد آباد او د آتومی ولسی درلودونکی شو همدارنگه گلبدین ، ربانی ،سیاف، مجددی، گیلانی، خالص او نور ملیاردان شول ولی د شهیدانو او معیوبینو کورنی د پاکستا په گرمی کی په خیمو کی اوسیدلی ، هیڅ یو په اصطلاح رهبر یوه ورځ ځان ته زحمت ورنکړ چی د هغو د حال او ژوند پوښتنه وکړی.

عام ولس ټولو لاس په دعا نیولی وو چی خدای د جهاد بریالی کړی خلکو به دخان لپاره ډودی نلرله ولی مجاهدینو ته به یی ډودی ورکوله ټولو دا هیله درلودله چی که خدای پاک جهاد بریالی که نو ډوی به د شکرانی لمنخونه کړی. الله پاک د شهیدانو د پاکو وینو په برکت او د هغو شاه زلمیانو د سرشندنی په ویاړ چی یوازی د الله پاک د رضا په خاطر یی ځانونه قربان کړی وو جهاد بریالی کړ او د ثور په ۸ د مجاهدینو ډلی کابل ته را ننوتلی . دا چی په څه ډول د نجیب دولت سقوط و کړ او څرنگه مجاهدین کابل ته راغله دا بیا بل لوی داستان ده چی د ثور د ۸ نیټی څخه شروع کیږی:

داکتر نجیب غوښتل تر څو د یوی موافقی په اساس چی د ملل متحد د سولی پنځه فقریزه بلان په نامه شهرت درلود خپل واک یوی منتخبی شورا ته وسباری او نور د جنگ تغر تول شی ولی یو ځل بیا دروسانو په مرسته د یوی بلی کودتا پلان ترتیب شو اویو ځل بیا کودتا د خلق د دیموکراتیک گوند دبیرک کارمل تر رهبری لاندی د پرچم د ډلی له خوا د نجیب په مقابل کی سر ته ورسیده داکتر نجیب د ملل متحد په دفتر کی پناه واخیسته او د کابل واگی پرچی کودتا چیانو ته به لاس کی ورغلی ، مسعود چی د نظار شورا مشروو له پرچمیانو او دوستم سره په گده کابل ته راغی او د ملل متحد د سولی پلان یی شند کړ. مسعود ملی اردو ټوله رنگه کړه او ټولی مالی ذخیری یی چور کړی. د ملی اردو ټول تجهیزات ، ولسی او مهمات یی پنجشیر ته انتقال کړل بانگونه ، موزیمونه ملکی دارایی د مسعود د لوټمارانو له خوا چور شول.

مسعود د جبلالسراج د تړون په لاسلیک سره چی د مزاری او دوستم سره یی لاسلیک کړی وو دکابل ښار ته د گلبدین د داخلیدو مخه ونیوله او دا شعار یی ورکاوو چی نور د بښتنو د اقتدار وخت تیر شوی او نور باید د دولت واگی پښتنو ته ورنکړل شی حتی مسعود به په خصوصی مجلسو کی ویل (به امید روزی که دیگر صدای څوک یی را نشنوم).

کله چی مسعود د گلبدین مخه و نیوله گلبدین جنگ شروع کړ او د کابل ښار په څلورو برخو وویشل شو د کابل غربی برخه تر دهمزنگ پوری د هزاره قوم مزاری تر کنترول لاندی وه ، جنوب طرف ته گلبدین، ښاه شهید کارته نو او تپه مرنجان د دوستم تر تسلط لاندی او ښار نو وزیر اکبر خان د مسعود تر تسلط لاندی وی.

د کابل په ښار کې هره ورځ جگړه روانه وه هری ډلی به بل طرف په درنو وسلو او راکتونو وهل داسی ورځی به وی چی د ښار په سوه سیمه کی به تر بنځه سوه زیات راکټونه لگیدل. حتی طیارو به بمباری کوله. د کابل ښار د جنگ ډگر وو مرگونه وو جنازی وی او هر خوا به د میرو جسدونه پراته وو. د کابل د منډیې بازار او د شهزاده سرای دوه ځله د مسعود د لوټمارانو له خوا چور شول او د اسی دکان او مغازه بانه نشوه چی چور شوی نه وی. وزارت خانی چی په هره سیمه کی وی چور شوی ملی موزیم چی د سلهاو ملیونو ډالرو په ارزشت تاریخی اثار په کی وو د حزب وحدت او نظار شورا له خوا چور شول،

د خلکو په ناموسونو تجاوز شروع شو هره پوسته د لنډه غرو او جنایت کارانو مرکز وو په هر پوسته کی په لسگونو جنکی او بنځی گروگان نیول شوی وی چی په ډلیزه توگه به ورباندی تجاوز کیده.

حزب وحدت به خلک د لاری و نیول او وروسته به یی سرونه ځنی پری کړل او د رقص مرده په نامه به یی خوند ځنی اخیست. ژوندی انسانان به یی صرف د پښتون په نامه د خښتو په بټیو کی سوزول. د خلکو په سرونو میخونه تکهول او د هغو نه لذت اخیستل عادی کار وو.

د حرکت اسلامی قوماندانانو به د دار الامان په سرک د گرو گانان په خوله کی د اوبو به ځای متیازی کولی او له دی کار نه به یی خوند اخیستل. هزاره قوماندانانو به گروگان شویو نفرو ته په زور باندی چای ورکاوو او وروسته به یی د هغو منکر و تړل او نه به برښودل چی متیازی و کړی هغه بیچاره گان به تر هغو و کړیدل تر څو چی به یی مثالی و چودلی او مړه به شول.

هزاره قوماندانانو به هغه بنځی چی د ولادت لپاره روغتون ته تللی له مو تره کښته کړی او کالی به یی ځنی و کښل او سیل به یی کاوو چی څرنکه بنځه ولادت کوی. د بنځو سینی به یی پری کړی او خلکو ته به یی ورکولی چی هغه و خوری.

د مسعود یوه لنډه غری چی د بوستی قوماندان وو ماته وویل چی دوی د هزاره قوم ۳۵ بنځی نیولی او ټولی لوڅی دی او په هغو باندی ډلیز تجاوز کوی هغه دا خبری ماته به ډیر افتخار کولی..

د آبشارو او کارته سه نیول او د حزب و وحدت د شکست په ورځ په زرهاو بیگناه کسان ووژل شوا او په ټولو بنځو باندی د هغو د کورنیو دغرو تر مخ تجاوز و شو.

د ثور د اتمی نیټی د بدبختی داستانونه دومره زیات دی چی به سلگونه کتابونه یی هم نشی ځایولای داسی داستانونه او جنایت چی په هیڅ وخت کی نه وو شوی. د جهاد تر نامه لاندی دی بی ننگه او بی بته ډلو داسی کارونه و کړل چی د دنیا هر بل جابر او ظالم ته یی برات ورکړ..

بد بختانه د نری بل زبر ځواک یو ځل بیا دغه شرموشان او لوټماران د غرو له غارونو نه را وایستل او یو ځل بیا یی په افغان ولس حاکمان کړل. دوی چی لا پخوا د غلا او لو ټماری تجربه درلوده یوځل بیا یی د ملت شتمنی چور کړه او د ځان او اولادو لپاره یی په ملیاردونو ډالر ذخیره کړل. اوس په افغان ولس ملندی و هی او د خپلو جنایتو ورځی لمانځی دوی باید پوه شی چی حتماً به افغان ولس له دوی سره حساب کوی. او که بیا هم افغان ولس و نشی کرای چی دوی د عدالت منگولو ته وسپاری نو د لوی خدای عدالت خو دوی ته انتظار باسی او دوی به په الهی محکمه کی د خپلو جنایاتو په سزا رسیږی.

افغان ولس نه تنها د ثور ۸ نه لمانځی بلکی ددی ورځی په ټولو اوبغاړو باندی نفرین وایی.

پای